

K svojima dode

luni, 04 februarie 2013

{xtypo_quote} etvrta nedjelja kroz godinu (3. velja e){/xtypo_quote}

Kada netko u životu

uspije, izdigne se iznad one svakodnevne razine, kada stekne ugled, kad ga ljudi po nu hvaliti – obi no se kod mnogih javlja zavist i nesnošlživost. To i ne bi bilo tako strašno i bolno kad bi takve stvari dolazile od neprijatelja, od onih koji nam baš i nisu skloni. No, kada ovjek takvo što doživi od svojih najbližih, od uku ana, susjeda, prijatelja – onda je to itekako gorko i bolno.

To je doživio i Isus i o tome nam govori današnje evan elje. On dolazi u svoj rodni Nazaret gdje je odrastao i proboravio najve i dio svoga zemaljskoga života. Nakon što je zapo eo svoje javno djelovanje, glas se o njemu brzo raširio. Sve je brujalo o Nazare aninu koji ini udesne znake, koji govori kako nikad nitko do tada nije govorio, u kojemu je božanska Sila kojom lije i svaku bolest. Nazare ani ostadoše zbunjeni, pitaju se: »Odakle to ovome? Kakva li mu je mudrost dana?« udili su se, ali istodobno bili i zadivljeni.

No, kada Isus dolazi me u njih, postaju sumnji avi, ogra uju se zidom nepovjerenja i govore: »Nije li ovo sin Josipov?« Pa mi ovoga znamo, znamo i sve njegove. Zatvaraju svoje srce pred svime što su o njemu uli, preziru onoga kojega su vidjeli kao sebi jednakoga. Nisu jednostavno htjeli prihvatiti da bi njihov sugra anin mogao biti nešto više od njih, nešto što prelazi njihovo ve odavna stvoreno mišljenje o njemu. Nisu htjeli vjerovati. Ne prihva aju tog i takvog Isusa. Ne protive se njegovim rije ima. Štoviše, one su uhu ugodne, po njima je on mudar ovjek, u en. Govori Božjim rje nikom. Ali je neprihvatljiva druga istina: on se izdaje za nešto neobi no, udesno. Nevjerojatan je prijelaz s obi nog ovjeka na Božjeg. Tesar može roditi samo tesara, postolar postolara, tko je siromah ostaje siromah. Misle: Nemogu e je da jedan zanesenjak, sanjar, putuju i propovjednik, kome znamo sve do »devetog koljena« propovijeda nekakvo kraljevstvo Božje, jednakost i ravnopravnost svih pred Bogom, ozdravljenje od svih prisila i tla enja. Jednostavno nisu htjeli vjerovati.

A Isus se ne brani, ne dokazuje se. Upozorava ih samo na poznatu re enicu o proroku koji nema uspjeha u svom zavi aju, me u svojima. Možda emo mi, za razliku od Nazare ana, Isusa i prihvatiti, ali teoretski, lako dati pristanak na ono »Tijelo Kristovo« u euharistiji, izgovaraju i olako svoj »amen – tako neka bude«. Ali ga možda ne emo prepoznati i prihvatiti kada nam do e u ljudima s kojima nam je teško svakodnevno živjeti. I onda ga, možda, lako odbaciti. Po onoj: »K svojima do e i njegovi ga ne primiše!«

Josip
Koprek